

A Somogy Megyei Szervezet szakmai útja - Tatabánya - Tata (2021. 09. 14.)

Kihasználva a korlátozások enyhülését és a koraőszi jó időt a Somogy Megyei Szervezet két év szünet után ismét szakmai utat szervezett. A helyszín szinte adta magát, hiszen a pandémia miatt az év első felében megnyílt tatabányai József Attila Megyei és Városi Könyvtárnak csak egy szűk körben megtartott megnyitója volt, így a könyvtárosoknak sem volt alkalmuk megtekinteni az intézményt.

Az eredeti terv az volt, hogy a megyei téka mellett a tatai városi könyvtárat is meglátogatjuk - ha már látnivalóként úgylis a vizek városát keressük fel -, de a tatai könyvtár éppen költözés előtt áll, ami indokolt is a jelenlegi állapotokat látva, így a hivatalos könyvtárlátogatást egy később kirándulásra halasztottuk. A 2014-ben a könyvtár előtt felállított biblioboxot viszont szeretnénk volna megtekinteni és meghallgatni a kollégák tapasztalatát erről a napjainkban is csak kevés helyen elérhető eszközzel, de végül ez is elmaradt.

Az odaút jó hangulatban telt, köszönhető ez részben annak is, hogy sok kolléga hosszú kihagyás után találkozott ismét, hiszen az elmúlt időszakban nem csupán az egyesületi események, de az egyéb szakmai programok is elmaradtak. Volt mit bepótolni mindnyájunknak. A buszon spontán csoportok alakultak, ahol a tagok egymásnak mesélték a mögöttünk lévő időszak nehézségeit és sikereit.

A két évvel ezelőtti szabály most is remek ösztönző volt. Eszerint, aki a megbeszélte időn túl érkezik vissza a buszhoz, az írja beszámolót. (Itt azonnal meg kell jegyezni, hogy jelen sorok írója és a szabály kitalálója nem késés miatt veti papírra e sorokat, hanem éppen azért, mert nem akadt olyan ember, aki ne ült volna az indulás előtt egy perccel az ülésén, így a feladat nem volt egyértelműen delegálható. :))

A Somogy Megyei Szervezet tagjai már megszokhatták, hogy az út szervezésének oroszlánrészét nyugdíjas tagtársunk, Buzási Éva vállalja magára, és egyúttal ő a csapat idegenvezetője is ott, ahol nincs más lehetőség. Neki köszönhetően már az odaúton sok információt tudhattak meg a résztvevők Komárom-Esztergom megye településeiről és a környező látnivalókról. Ezek a menet közben szerzett információk többünknek jól jöttek, mert valamiért Tatabánya és környéke sokak életéből kimaradt eddig. A nap végén többen megjegyezték, hogy hosszabb időre, pihenés céljából is szívesen térnek majd vissza Tatára és környékére. Évának köszönhetően pedig sok-sok olyan látnivalóval is tudnak tervezni, ami nem a felkeresett két városban található.

A József Attila Megyei Könyvtárban az igazgató, Mikolasek Zsófia köszöntött bennünket néhány kollégájával. Habár vezetői teendői hamar elszólították, megtisztelő volt, hogy ő kezdte a szóbeli információátadást, és élvezetes stílusban ismertette meg csapatunkat az "új könyvtár" születésével.

Tőle tudtuk meg, hogy az "új könyvtár" nem is új, hiszen a pályázat, ami a beruházást lehetővé tette, könyvtár-bővítésre adott lehetőséget, ezért új impozáns egységekkel egészítették ki a régi könyvtárépület megmaradt részeit. Sajnos ez nem a legjobban sikerült, de erről majd később szólok.

A könyvtárbővítés első kulcsmomentuma az volt, hogy a modern városok programban végrehajtandó feladatok összeírása után a Tatán tartózkodó Miniszterelnök Úr megkérdezte, van-e még szükség valamire. Erre válaszul jegyezte meg a helyi parlamenti képviselő, hogy egy könyvtár is jó lenne. Állítólag a történetet az is alátámasztja, hogy a géppel megírt programterven a lap szélére kézírással van felírva a könyvtár fejlesztése.

A szakmának ebből az anekdotából egyértelműen azt kell látnia, hogy gyakran nem elég csak "az átlagemberek" tömegét bevonítani a könyvtárba, hogy statisztikai számokkal kápráztassuk el a fenntartót. Szükséges olyan akciókat is kitalálni, amivel a fenntartót közvetlenül szólíthatjuk meg és tehetjük könyvtárhasználóvá. Sosem lehet tudni, mikor jön jól, ha egy döntéshozó gondolatai között jó helyen van a könyvtár is.

Az igazgatói köszöntő után Dr. Horváth Géza helytörténész mutatta be a könyvtár múltját a kezdetektől napjainkig. A képes vetítésnek és a színes történeteknek hála meggyőződünk róla, hogy valóban ideje volt a korszerűsítésnek. Ezután pedig tátott szájjal követtük Török Csabát és Nász Jánost az épületben, aminek addigra már az előtere is ámulatba ejtett bennünket.

Megkockáztatom, az előtérben tett, immáron vezetett bemutatón a későbbiekben sem tett túl semmi. Török Csaba azt a könyvautomatát mutatta be, ami rögtön belépéskor "köszönti" a látogatókat.

A gép elhelyezése nem véletlen, hiszen - akár csak egy bankfiókban - a szélfogóba az intézmény nyitvatartásán túl is be lehet menni, amihez a könyvtártagok olvasójegyüket használhatják. Az ott álló impozáns, könyv alakú automatánál pedig lehetőség van a kölcsönzött dokumentumok visszaadására és a csomagautomaták működése szerint előre kikért dokumentumok kölcsönzésére is. Az RFID technológiának köszönhetően a kikölcsönzés és a visszavétel pontosan dokumentálható még akkor is, amikor a könyvtár személyzete éppen az igazak álmát alussza odahaza.

Persze attól, hogy ez a modern gépezet nyugtázta le bennünket a leginkább, az épület további részeiben is volt mire rácsodálkozni.

A tájékoztatópult melletti kölcsönző automata egy újabb high-tech eszköz volt, amire irigykedhettünk, de olyan egyszerű ötletek láttán is felkiáltottunk, mint az ifjúsági részleg tematikus könyvválasztó lapjai, amik egy-egy jól ismert sziluettel dobták fel a részleget (Darth Vader, sárkány, Batman stb...). A letisztult belső terekben fejünket forgatva álméltottunk, de a külső terek is hasonló reakciókat váltottak ki. Az épület ugyanis több terasszal is rendelkezik. Közülük a közös kedvenc az ifjúsági részleg melletti volt, ahol keretre feszített függőágakban heverve lapozgathatják a könyvtári dokumentumokat a látogatók.

Az alagsori digitalizációs labor - ami nem a felújítás, hanem a sikeres KDS pályázat eredménye - szintén olyan innovatív fejlesztés, amire a tatabányai könyvtár méltán lehet büszke. A többféle digitalizációs eszköz pedig lehetővé teszi, hogy a téka hasznos munkát tudjon adni a közösségi szolgáltató diákoknak, akik aktív részesei lehetnek a helyi értékek modern korba történő átmentésének.

Ahogy említettem azonban, Tatabányán sem minden fenékig tejfel. Talán nem is meglepő, hogy az épület átadása után máris több olyan hiba jött elő, amiket javítani

kellett. Az egyik leglátványosabb és legijesztőbb a már említett bővítésből adódik; a régi és új épületrészek találkozásánál ugyanis a víz utat talált magának az épületbe. Emiatt a vidám, kuckós gyermekkönyvtár ajtajával szemben hatalmas, rémisztő fekete fólia "riogatja" a belépőket. Bízunk benne, hogy a garanciális javítás eredményeképpen mihamarabb eltűnik szem elől ez a fóliarém.

A rengeteg látnivalót rengeteg szóban elhangzó információ kísérte, és a somogyiak sem tartották magukban kérdéseiket. Jól el is ment az idő az épületbejárással, így már menet közben készen állt a B-terv: mivel láttuk a megyei könyvautomatát, a tatai biblioboxot kihagytuk. Telefonon sűrűn elnézést kértem a tatai kolléganőtől, és megígértem, hogy egy következő kiránduláson már az új helyükön látogatjuk meg őket (úgyis hívták már Komáromba is a szervezetet).

Így a nap második felében Tatán már csak a "nem szigorúan szakmai" kulturális programok várták a csapatot. Éva javaslatára kisvonattal néztük meg a város látnivalóit, amiket gyalogosan felkeresni bajos lett volna. Már eddig is sokakban érlelődött a gondolat, hogy erre a környékre vissza kell térni egy hosszabb időszakra, a vonatozás után ez még jobban megerősödött a tagokban. Számos felfedeznivaló van a vizek városában. Mivel a vonatozás két turnusban történt, mindenkinek volt ideje megtekinteni a híres tatai várat és a lábánál elterülő Öreg tavat, mielőtt együttesen indultunk volna a szintén a tó partján fekvő Eszterházy kastélyba. Ott vezetett túrán ismerhettük meg a kastély és az Esterházy család történetét, és tekinthettük meg családtagjai portréinak körében herceg Esterházy Pál arcképét is, aki 309 éve letelepedési jogot adott a kaposváriaknak, megalapozva ezzel a mai megyeszékhelyként szolgáló várost.

Persze a könyvtárosok csak nem tudnak kibújni a bőrukából, így a kastélylátogatást követően a buszhoz tartva néhányan kiszökdöstek a tatai könyvtár előtt elhaladó sorból, és röviden megtekintették a biblioboxot. Csak úgy magában, idegenvezetés nélkül.

Dacára az odaútnak, és a délutáni szabad programnak, még mindig voltak megbeszéltnivalók hazafelé is. Persze ekkor már nem csak azok a dolgok, amik az elmúlt 2 évben elmaradtak, hanem a friss, aznap szerzett élmények is terítékre kerültek. Utóbbiból is akadt bőven köszönhetően Komárom-Esztergom megye látnivalóinak, Hertelendy Helga egyesületi titkár és Buzási Éva remek szervezőmunkájának és a József Attila Könyvtárban dolgozó lelkes kollégáknak!

A Somogy megyei tagok nevében is mindnyájuknak köszönöm a munkáját.

Horváth Péter
MKE SMSZ elnök

Fotó: Illyés Antónia